

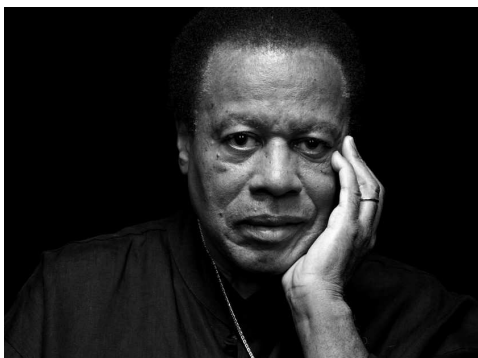
11de JAARGANG, NR. 198
13 MEI 2013

IN DIT NUMMER:

- 1 NIEUWSBERICHTEN**
- 4 BOEKBESPREKING**
- 6 PLATENRECENSIES**
 Trilok Gurtu, Joshua Redman,
 I Compagni, Wycliffe Gordon,
 Reg Schwager, Chris Corstens,
 Ouwehand/Nieuwerf e.a.
- 12 CONCERTVERSLAGEN**
 Out of the Blue, Ibrahim Maalouf,
 Branford Marsalis e.a.
- EN VERDER:**
- 17** Liedjes schrijven (Roos Plaatsman)
- 18** 50 jaar Doctor Jazz (Lex Lammen)

JAZZFLITS 199
 staat 27 MEI op
<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

Wayne Shorter. (Foto: Robert Ascroft)

DRIE JJA-AWARDS VOOR WAYNE SHORTER

Wayne Shorter heeft een Lifetime Achievement Award gekregen van de Jazz Journalists Association. Ook werd hij in de zeventiende jaarlijkse poll van de organisatie tot sopraansaxofonist van het jaar gekozen. Shorters kwartet kreeg het predikaat Small Ensemble of the Year.

De JJA-Awards 2013 hebben betrekking op het jaar 2012. Voor de Awards hebben zo'n 450, vooral Amerikaanse leden van de Jazz Journalists Association (JJA) in een dertigtal categorieën een stem uitgebracht. In tegenstelling tot eerdere jaren worden de Awards niet uitgereikt tijdens een aparte ceremonie, maar ontvangen de winnaars hun kleinood tijdens een regulier eigen optreden. Sonny Rollins is voortaan van deelname uitgesloten. Ter compensatie kreeg hij de nieuwe titel JJA Jazz Awards Winner Emeritus.

...meer Award-winnaars op pag. 21

ia77

JazzFlits

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

MEER DAN ELFDUIZEND MENSEN BEZOEKEN BEURS JAZZAHEAD! IN BREMEN

De achtste editie van het jaarlijkse evenement jazzahead! heeft van 25 tot en met 28 april ruim elfduizend mensen naar het Congrescentrum Bremen getrokken. Zij bezochten onder meer de tachtig concerten die onderdeel van het programma uitmaakten. Met 646 deelnemers aan de 'trade fair' en meer dan 2.534 professionele beursbezoekers werden alle verwachtingen en eerdere bezoekcijfers overtroffen.

Meteen na de opening op 25 april werd aan drummer Han Bennink de jazzahead!-ŠKODA-Award (en een daaraan verbonden bedrag van 15.000 euro) uitgereikt (foto). Zeer tot genoegen van de laureaat, zo vertelde hij in een speciaal interview aan Ralf Dombrowski. "Ik ben 71 jaar nu en Nederland zit midden in een recessie", aldus Bennink. "Jazzclubs, plaatsen waar je nog wat betaald krijgt voor een optreden, zijn min of meer verdwenen. Dus ik kan het geld goed gebruiken!"

De negende editie van jazzahead! is volgend jaar van 24 tot en met 27 april, andermaal in Bremen. Partnerland zal dan Denemarken zijn (dit jaar stond de Israëlische jazz centraal). "The Danish jazz scene is thriving and we are very much looking forward to presenting our country in Bremen next year.", zegt Lars Winther van de organisatie Jazz Danmark. (Foto: Frank Pusch)

NIEUWS

Louter werk van Oene van Geel bij uitreiking Boy Edgar Prijs

Voor de feestelijke uitreiking van de Boy Edgar Prijs op 9 juni in het Bimhuis (Amsterdam) heeft winnaar altviolist-componist Oene van Geel een programma samengesteld met louter eigen werk, speciaal voor artiesten met wie hij heeft samengespeeld of die thans deel uitmaken van zijn groepen ZAPP4, Estafest, Nordanians en OOOO. Onder anderen Theo Loevendie (sopraansaxofoon), Mete Erker (sopraan- en tenorsaxofoon), David Kweksilber (klarinet, basklarinet), Anton Goudsmit (gitaar), Guus Janssen (piano) en Vera van der Poel (zang) treden op. De VPRO zendt het volledige programma (van 20.00 uur tot 01.00 uur) live uit op Radio 6.

Jennik Verlinden Quartet wint eerste JazzContest Mechelen

Het kwartet van gitarist Jennik Verlinden heeft 21 april de eerste editie van de JazzContest Mechelen gewonnen. De groep, bestaande uit vier studenten van het Conservatorium van Antwerpen, versloeg in de finale Sam'adi, SAJQ en Seraphic 4. De laatstgenoemde band kreeg de publieksprijs. De jury, met onder anderen percussionist Chris Joris (voorzitter), drummer Dré Pallemmaerts, en Jazzmozaïek-hoofdredacteur Bernard Lefèvre, roemde onder meer het hechte groepsgeluid van de winnende groep. De prijs voor de beste solist ging naar gitarist Roeland Celis. Het Jennik Verlinden Quartet kreeg onder meer een opnamedag in een studio aangeboden.

Jazz International Rotterdam zoekt particuliere geldschietters

De organisatie Jazz International Rotterdam (JIR) is op zoek naar particuliere geldschietters. Hun bijdragen zullen worden gebruikt voor het programmeren van jong talent en 'onbekende avontuurlijke muziek'. "Natuurlijk, onze stichting is opgenomen in het Kunstenplan van de gemeente en wordt ruimhartig gesteund door vele fondsen. Maar de politiek verlangt van culturele instellingen dat zij 'meer geld uit de markt halen'. Jazz International doet dat door een actief prijsbeleid te voeren en regelmatig een band te boeken die stevig uitverkoopt", aldus Mijke Loeven, directeur van Jazz International Rotterdam. "Wij willen supertalent een podium bieden in Rotterdam. Daarmee levert JIR een relevante en professionele bijdrage aan de ontwikkeling van muziek en publiek." (<http://bit.ly/ZZ9J6e>)

PODIA

VEEL JAZZ-OUDEDIENDEN IN ISTANBOEL VOOR TWEEDE UNESCO INTERNATIONAL JAZZ DAY

Robert Glasper (l) en Terence Blanchard staan de pers te woord. (Foto: UNESCO Mahmut Ceylan)

Het was dit jaar de tweede keer dat Unesco 30 april tot International Jazz Day uitriep: 'to raise awareness about jazz's virtues as an educational tool, as a vehicle for peace, unity, dialogue, and for enhanced cooperation between peoples', aldus de website van de VN-organisatie. Het hoofdpodium stond deze editie in Istanboel. Op 29 april gaf een aantal prominente oudgedienden uit de jazzscene daar een persconferentie in de beroemde tuinen van het Topkapi Paleis over onder meer hun optreden een dag later, zoals Al Jarreau, Herbie Hancock, Marcus Miller, Wayne Shorter en John MacLaughlin. Ook pianist Robert Glasper en trompettist Terence Blanchard zaten achter de tafel.

Esperanza Spalding tijdens het Jazz Day Concert in Istanboel. (Foto: UNESCO Mahmut Ceylan)

Glasper trad de volgende dag met onder anderen vocaliste Esperanza Spalding op. Ook Ruben Blades, Dianne Reeves, Lee Ritenour, Igor Butman, Milton Nascimento, George Duke en Terry Lyne Carrington waren voor de International Jazz Day naar de Turkse hoofdstad gekomen.

NIEUWS

Geen Nederlander in finalist ArtEZ Composition Contest 2013

Geen enkele Nederlander is doorgedrongen tot de finale van de ArtEZ Composition Contest 2013. Uit 28 inzendingen uit de gehele wereld zijn daarvoor vijf composities gekozen. Deze werden geschreven door de Italiaan Michele Corcelle, de Amerikanen Marcus Wilcher en Erica Seguine, de Duitser Stefan Karl Schmid en de Canadees Gregory Runions. De vijf componisten zullen aanwezig zijn bij de uitvoering van hun stukken door het Millennium Jazz Orchestra (onder leiding van Joan Reiniers) op 19 mei in Enschede. De wedstrijd wordt dit jaar voor de zevende keer gehouden. De winnaar ontvangt 3.000 euro.

Deelnemers Next Generation Jazz bekend

Richie Reichgelt (gt, Den Haag), Charley Rose (as, A'dam), Marius van den Brink (p, Utrecht), Alessandro Fongaro (b, R'dam), Adra Karim (Hammondorgel, Groningen), Daniel Vanderhoydonks (tp, Maastricht/Tilburg) en Ingmar Glerum (gt, voc, ArtEZ) mogen tijdens de Jazzdag optreden in het onderdeel Next Generation Jazz. Zij zijn geselecteerd als de zeven beste masterstudenten van de Nederlandse conservatoria. De 'showcases' voor aanstormend talent zijn op 28 juni in Rotterdam.

Jazz Affairs Hoorn krijgt 500 euro van gemeente

Jazz Affairs in Hoorn heeft 5 mei een zogenoemde Eenhoornzegel van 500 euro gekregen. Voor deze eenmalige gemeentelijke subsidie komen jubilerende vrijwilligersorganisaties in aanmerking. Jazz Affairs organiseert jazzconcerten in Hoorn en doet dat dit jaar 25 jaar. Dat werd in het weekeinde van 4 en 5 mei gevierd met het festival '25 jaar Jazz Affairs'. Tien jaar geleden beloofde de stad Hoorn de organisatie al met de plaatselijke Kunst- en Cultuurprijs.

DJAZZ.tv breidt uit naar Afrika en Zuid-Amerika

Het in Nederland gevestigde DJAZZ.tv is nu ook te ontvangen in het Caribisch gebied en delen van Zuid-Amerika. Sinds kort werd DJAZZ.tv ook al doorgegeven in negentien merendeels Franstalige landen in Centraal en West-Afrika. DJAZZ.tv is de eerste 24-uurs tv-zender ter wereld met jazz en jazzgerelateerde muziek.

PRIJZEN

PROGRAMMA BIMHUIS BEKROOND MET PRIJS VOOR AVONTUURLIJKE PROGRAMMERING

De programmering van het Bimhuis in Amsterdam is op 25 april tijdens de beurs Jazzahead! in Bremen bekroond met de EJM Award for Adventurous Programming. De jaarlijkse prijs werd voor de tweede keer uitgereikt door het Europe Jazz Network (EJN).

De programmering van het Bimhuis is volgens de jury (onafhankelijke jazzexperts en EJN-leden) fascinerend en vooruitstrevend. De keus van de jury was dan ook unaniem. "Een geweldig podium dat ook na de verhuizing zijn eigen karakter en stijl wist te behouden door maximale aandacht voor identiteit, lay-out en atmosfeer", aldus de jury. "We kennen in Europa geen ander voorbeeld van programmering op een zo hoog niveau, door de jaren heen. En dat, in relatie tot de criteria van deze EJM Award, nog steeds, week na week, maand na maand, in een breed spectrum avontuurlijke, inspirerende concerten presenteert, waarin risico niet wordt gemeden."

Directeur Huub van Riel beschouwt de prijs als een aanmoediging: "Volgend jaar viert het Bimhuis zijn 40ste verjaardag. Een leeftijd waarop je het risico zou kunnen lopen een instituut te worden. Om dan van je collega-organisaties een prijs te ontvangen voor avontuurlijke en vooruitstrevende programmering is een eer, een aanmoediging, en het perfecte verjaardagscadeau." EJN is een Europees samenwerkingsverband van podia, programmeurs en ondersteunende organisaties op het terrein van creatieve muziek, hedendaagse jazz en geïmproviseerde muziek, waarin 87 organisaties deelnemen uit 27 landen.

OVERIG

PROJECT 'JAZZ BILZEN - THE LEGEND' NIEUWSTE ATTRACTIE VAN GEMEENTE BILZEN

Het bestuur van de Vlaamse stad Bilzen gaat het legendarische muziekfestival Jazz Bilzen aan de vergetelheid onttrekken via het project 'Jazz Bilzen - The Legend'. Vanaf 19 mei zijn in de stad een belevingsruimte, 'meeting point' en interactieve wandelroute aan het festival gewijd.

Het festival Jazz Bilzen was van 1965 tot 1981 een begrip in de muziekwereld. Niet alleen vanwege de grote namen die er kwamen, maar ook vanwege de combinatie van jazz en rock. Geen enkel festival bood indertijd beide muzieksoorten aan. Over Jazz Bilzen verscheen al een boek en ook heeft de plaats een Jazz Bilzenplein. "Nu zetten we een nieuwe stap in de uitbouw van het muzikale erfgoed dat Jazz Bilzen is", zegt de schepen van Cultuur Guy Swennen op 30 april in Het Nieuwsblad. "We willen niet enkel terugblikken naar al die legendarische edities, maar met het nieuwe project ook de link leggen met de hedendaagse pop- en rockcultuur." Het centrale informatiepunt van 'Jazz Bilzen - The Legend' is in het oude stadhuis op de Markt te vinden. Aldaar kan de bezoeker zich verder oriënteren.

Volg het jazznieuws op de voet.

<http://www.twitter.com/jazzflits>

JAZZ OP PAPIER

TIJD VOOR EEN GESPREK

Peter Vacher.
Mixed messages : American jazz stories.

Nottingham (UK) : Five Leaves Publications, 2012.

314 pag ill.

ISBN 978-1-907869-48-8 pbk.

Prijs 22,50 euro.

Van de Britse jazzjournalist Peter Vacher – hij schrijft necrologieën voor The Guardian – verscheen negen jaar geleden een bundel interviews onder de titel 'Soloists and Sidemen'. Het merendeel was afkomstig van de tijdschriften Jazz Journal en het Canadese Coda. De geïnterviewden waren niet al te bekend en behoorden niet tot de jongsten. Een groot aantal kwam uit de stallen van Count Basie en Duke Ellington. De interviews volgden doorgaans eenzelfde patroon en waren voornamelijk carrièregericht, met hier en daar een persoonlijke ontboezeming. Een bijzondere omstandigheid was dat de musici er echt voor gingen zitten, zonder propagandistische bijbedoelingen.

Er is nu een tweede, soortgelijke bundel, die officieel wel niet als een vervolg wordt gepresenteerd – al was het maar vanwege de verschillende uitgevers – maar omslag en ondertitel zijn eender. Een tiental van de in totaal eenentwintig gesprekken was de vorige maal blijven liggen, de andere zijn afgenomen na de verschijning van de eerste bundel. Ik schreef daarover in dit medium, jaargang 3, nummer 2. Om verder niet in herhalingen te vallen kan ik daar dan ook naar verwijzen. Opmerkelijk hoe vaak de aartsvader van de jazz, Louis Armstrong, ter sprake komt. Daaruit hier een keuze.

Cornettist Ruby Braff (1927-2003): "Ik stond buiten en keek door het raam; daar zag ik ze spelen, die zwarte jongen in een wit pak en een groot orkest. Het was Louis Armstrong. Ik had hem nog nooit gezien. Ik wist bij god niet hoe hij er uitzag." [1946] Braff vertelt dan hoe hij flarden muziek kon horen door telkens de draaideur binnen te lopen en er aan de buitenkant weer uit te stappen: "Zelfs de paar noten die ik zo opving klonken goed."

Trombonist Tom Artin (1938): "Het eerste jaar dat ik in Princeton in de universiteitsband speelde [1953] zou Louis een concert geven en wij zouden dan de pauze opvullen. Achter het podium waar Louis zich stond in te spelen, maakte hij een praatje met ons. We vonden het enerverend, maar hij was heel aardig. Je zou denken dat hij op ons neerkeek, maar dat was totaal niet het geval."

Trompettist John Eckert (1939): "Louis was als laatste geprogrammeerd [1965]. Ik had hem altijd beschouwd als die oude man met een brede lach, en die bebop altijd maar zo-zo had gevonden. Maar ik was gewoonweg stomgeslagen, toen ik hoorde hoe hij klonk. Ik kon het gewoon niet geloven: zijn krachtig geluid, zijn timing en de autoriteit die hij uitstraalde."

Trompettist-bandleider Gerald Wilson (1918): "Hij speelde volgens het zogenaamde *skeet* syteem. Daarbij houd je de zijkant van de mond open, met het gevolg dat er speeksel naar buiten komt. Met zijn zakdoek voorkwam hij dat het publiek dat zag."

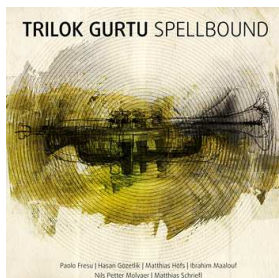
Saxofonist John Stubblefield (1945-2005): "Toen de desegregatie van de scholen begon zat ik in de zevende klas [1957]. Het belangrijkste wat ik me uit die tijd herinner is dat er iemand opstond en dat was Louis Armstrong. Ik las het in de krant. Tegen president Eisenhower zei hij: 'Als u niets doet aan die situatie hier en de kinderen niet toelaat op die scholen, dan wil ik niet langer muziekambassadeur van dit land zijn.' Vanaf dat moment sprong Eisenhower er bovenop en zette hij de federale troepen in."

Nogmaals Ruby Braff: "Het zal me altijd bijblijven dat hij, of je nu zingt, danst, speelt of schrijft, de hele wereld heeft geleerd hoe je hetgene wat je brengt moet indelen en hoe je je ten opzichte van muziek moet opstellen."

Jan J. Mulder

CD-RECENSIES

TRILOK GURTU Spellbound Moosicus

Bezetting:

Trilok gurtu (perc, tabla, voc),
Tulug tirpan (p, ketb),
Jonathan Cuniado (b),
+ diverse trompettisten.

Als eerbewijs aan trompettist Don Cherry - de man die hem bij zijn aankomst in Europa stimuleerde om op zijn intuïtieve wijze te blijven spelen - heeft de Indiase percussionist Trilok Gurtu een cd opgenomen met een aantal trompettisten van naam, te weten Don Cherry, Hasan Gösetlik, Nils Petter Molvaer, Ibrahim Malouf, Paolo Fresu, Matthias Schriefl, Ambrose Akinmusire en Matthias Höfs. Vanwege dit bonte gezelschap zijn op de cd 'Spellbound'-verwijzingen te vinden naar Amerikaanse en Europese muziektradities, Miles Davis en klassieke muziek. Maar het accent ligt op het werk van de percussionist.

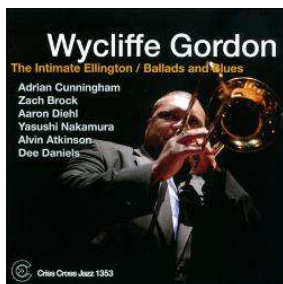
De plaat opent met een live opgenomen muzikale tweespraak van 33 seconden tussen Gurtu en Don Cherry. Daarna komen alle andere trompettisten aan het woord. Hun diverse achtergronden leveren tal van specifieke stukken en sferen op. Niettemin blijft Trilok Gurtu bepalend en overheersend in het uiteindelijke geluid.

Diverse stukken zijn aan Don Cherry opgedragen. Gurtu strooit verder met opdrachten aan andere trompetlegenden. Met 'Manteca' wordt bijvoorbeeld Dizzy Gillespie in herinnering gebracht en Miles wordt geëerd met 'All blues'. 'Spellbound' staat kortom bol van de dwarsverbindingen en symboliek. Maar het belangrijkste is: de muziek van deze percussionist boeit. Aan het eind van de cd staat nog een vijftien seconden durend 'dank je wel' van Don Cherry. Geknipt uit een eerder gezamenlijk optreden.

Hessel Fluitman

Beluister het stuk 'Haunting': <http://bit.ly/11LNYcz>

WYCLIFFE GORDON The Intimate Ellington Ballads and Blues Criss Cross

Bezetting:

Wycliffe Gordon (tb, sopraan tb, tp, voc),
Adrian Cunningham (ts, ss, kl),
Zach Brock (v),
Aaron Diehl (p),
Yasushi Nakamura (b),
Alvin Atkinson (d),
Dee Daniels (Voc).

Een album met stukken van Duke Ellington zonder pretenties en gewoon lekker 'down to earth', dat is 'The Intimate Ellington', de nieuwe cd van trombonist Wycliffe Gordon. Gordon heeft voor de plaat op voorstel van Criss Cross-producer Gerrie Teekens een aantal 'ballads' en blues-stukken uit het repertoire van Ellington gekozen, inclusief twee van Billy Strayhorn ('The intimacy of the blues' en 'Lotus blossom') en 'Caravan' van Juan Tizol. Het zijn in totaal tien voornamelijk bekende stukken. 'Pie eye's blues', 'Stevie' - genoemd naar het drummende neefje Steve Ellington - en 'Something sexual' zijn slechts een enkele keer eerder opgenomen. Elk stuk wordt in zijn waarde gelaten en de muzikanten doen wat ze moeten doen: het thema spelen en daar op soleren. Misschien pakt zangeres Dee Daniels in 'I got it bad and that ain't good' wat te dramatisch uit, maar in 'Creole love call' zingt ze de tekst van Lorraine Feather samen met Wycliffe Gordon (inderdaad, hij zingt ook!) keurig zoals het hoort: geen uithalen maar direct, 'to the point', met afsluitend verwijzingen naar de woordloze tekst van de opnamen uit 1927 en 1944.

De zes muzikanten en de zangeres musiceren zonder al te voorzichtig te zijn en benaderen het materiaal met respect. Ze laten de stukken stralen op eigen kracht. Gordon speelt in 'Lotus Blossom' dusdanig met zijn demper dat hij heel dicht bij het 'yah yah' komt van, ik meen, Tricky Sam Nanton, in plaats van het normaal gespeelde 'wah wah'-geluid. In 'Something sexual' soleert Wycliffe Gordon op trompet. Dat kan hij dus ook. 'Caravan' werd in één keer opgenomen. Met prima resultaat. Een geslaagde cd.

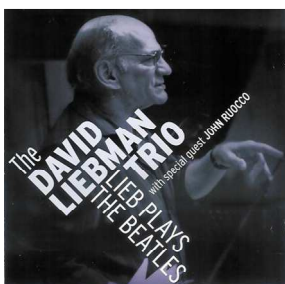
Hessel Fluitman

Wycliffe Gordon speelt Ellington: <http://bit.ly/Q1DTGM>

THE DAVID LIEBMAN TRIO

Lieb Plays The Beatles

Daybreak

Bezetting:

David Liebman (ss, ts, fl, p),
John Roucco (ts, cl, bcl),
Marius Beets (b),
Eric Ineke (d).

CHRIS CORSTENS QUARTET

Treiffel

Platenbakkerij

(distributie: www.toondist.nl)

Bezetting:

Chris Corstens (ts, ss),
Oscar Jan Hoogland (p),
Harald Austbø (c),
Martin van Leusden (d).

VERVOLG CD-RECENSIES

De Beatles en jazz, dat is een gevaarlijke combinatie, een glibberig pad met veel valkuilen. Menig jazzmuzikant heb ik hierin al kopje onder horen gaan. Een van de laatsten van wie je harmonisch simpele beatlemuziek zou verwachten is saxofonist David Liebman. Liebman (bouwjaar 1946) speelde niet alleen met alle grote jazzmusici, hij maakte meer dan driehonderd platen en cd's, maar vooral was hij samen met Michael Brecker het lichtend voorbeeld voor generaties saxofonisten. Liebman associeerden we altijd met technische perfectie, met rockjazz, wellicht ook freejazz, en avant-garde voor mijn part. Hoe complexer hoe beter. Maar de Beatles? Gelukkig pakt Liebman het op zijn cd 'Lieb Plays The Beatles' anders aan dan de falende collegamuzikanten die het eerder probeerden.

'Ik wist niet dat The Beatles dat in zich hadden'

In plaats van de overbekende thema's uit te melken gebruikt hij dit materiaal als uitgangspunt voor improvisatie. Daarbij is het oorspronkelijke thema soms nauwelijks meer herkenbaar. Dat is prima en maakt de muziek voor jazz geschikt. Waar dat niet gebeurt en Liebman dicht bij de originele composities blijft, zoals in de medley 'She's leaving home/Let it be' en in 'Something' is het al meteen een stuk oninteressanter, al sluit ik niet uit dat zijn sopraanspel daaraan ook bijdraagt. Liebman is sterk op tenorsaxofoon, en verrassend genoeg ook aan de piano. Sopraan en fluit zijn instrumenten waarop, hoe technisch begaafd ook, hij de spanning door zijn vingers laat glijpen. Nee, dan liever zijn masculiene tenorgeluid, zoals op de freejazz-interpretatie van 'Tomorrow never knows', waarin zelfs het suffige 'Love me do' een glanzend nieuw leven krijgt. Dan pas denk je: ik wist niet dat de Beatles dat in zich hadden.

Tom Beetz

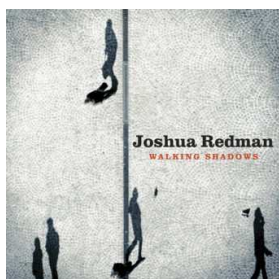
Beluister fragmenten van de cd : <http://bit.ly/13XONRp>

Pianist Oscar Jan Hoogland en cellist Harald Austbø kennen we onder meer van The Ambush Party. Wie van het Chris Corstens Quartet om die reden Amsterdamse impro verwacht, komt voor een verrassing te staan. De muziek op 'Treiffel' is ontegenzeggelijk te kwalificeren als jazz. Maar dan wel jazz van een heel leuke, eigengereide soort. In de composities van leider/saxofonist Corstens is de humor en recalcitrantie van de muziek van mensen als Misha Mengelberg terug te vinden, maar ook melodieën waar Harry Bannink zich niet voor zou schamen ('Kappertjes'). 'Schaapjes' combineert een rondborstige tenorsaxtoon met een lichtvoetige humor, en 'Kdoelekkewaa' tovert met zijn versnelingen en vertragingen binnen de kortste keren een grijns op je gezicht. Maar er is zeker ook ruimte voor lyriek, zoals in de haast Ellingtoniaanse ballad 'Zakken en balen' (met een aangrijpende cellosolo van Austbø). Voor liefhebbers van de muziek van Talking Cows valt er bij het Chris Corstens Quartet veel te halen. De intentie van muziek maken komt namelijk behoorlijk overeen. 'Treiffel' zet de leider meteen op de kaart als een authentieke componist met een bijna ouderwets saxofoongeluid (zowel op tenor als op sopraan) en een goede hand in het samenstellen van zijn kwartet. Alleen jammer dat de piano in de opnamestudio aan een flinke griep lijkt te lijden. Het is het enige smetje op een origineel en veelbelovend debuut.

Herman te Loo

Bekijk het Chris Corstens 4-tet: <http://bit.ly/13bQo77>

JOSHUA REDMAN
Walking shadows
 Nonesuch

Bezetting:

Joshua Redman (ss,ts),
 Brad Mehldau (p),
 Larry Grenadier (b),
 Brian Blade (d),
 Dan Coleman (div. strijkers).

Beluister hier het stuk 'Final hour':
<http://bit.ly/10oTX5G>

EVGENY MASLOBOEV/ANASTASIA MASLOBOEVA
Your Beautiful Face Makes Me Cry
 Leo Records (www.leorecords.com)

Bezetting:

Evgeny Masloboev
 (d, perc, p, fluiten, g, tp, voc),
 Anastasia Masloboeva (voc).

EVGENY MASLOBOEV/ANASTASIA MASLOBOEVA
Russian Folksongs In The Key Of New Jazz
 Leo Records

Bezetting:

Evgeny Masloboev (d, perc), Anastasia Masloboeva (voc, cimbalon) + Arkady Shilkloper (frh, Alpenhoorn), Alexey Kruglov (ss, as, kl), Sergey Sarostin (volksblaasinstrumenten), Renat Gataulin (p, synth), Vitaly Labutin (el-g), Anton Kolosov (bg).

VERVOLG CD-RECENSIES

Met zijn vorige album maakte saxofonist Joshua Redman het zich niet gemakkelijk: zonder piano en met maar liefst twee drummers. Met zijn cd 'Walking shadows' stapt hij met beide benen in de 'comfort zone'. Een lang gekoesterde wens van Redman ging in vervulling, namelijk het spelen met zijn kwartet én een orkestraal ensemble. Toch vormt het kwartet de rode draad op de cd. Het legt de basis voor de composities. Twaalf ballads zijn het gevolg. Producer/pianist Brad Mehldau voorkomt dat het project neigt naar de zoete kant. Hij laat het constant boeien. Redman en Mehldau werken heel nauw samen, als muzikale broers. Maar het karakteristieke geluid van Joshua Redman is het hoofdingrediënt. De artistieke basis is behoorlijk breed: jazz: met standards als 'The folk who live on the hill'; klassiek: 'Adagio' van Bach; en pop: 'Stop this train' van John Mayer. 'Stardust' neemt de luisteraar moeiteloos mee naar de kleine uurtjes in een ballroom in de jaren vijftig, terwijl 'Adagio' voornamelijk een samenwerking van saxofoon en bas is. Mehldau arrangeerde zijn eigen 'Last glimpse of Gotham'. Redman beweegt zich in muzikaal opzicht heel gemakkelijk tussen het kwartet en voor het orkest. Hij past zich moeiteloos aan elke situatie aan en het album bevat twee ijzersterke composities van hem: 'Final hour' en 'Let me down easy'. Met de laatstgenoemde besluit de cd. Het had niet beter gekund. Redman weet hierin een heerlijke, melancholische, culminerende spanning te creëren. Alleen al dit stuk rechtvaardigt de aanschaf van 'Walking shadows'.

Peter J. Kortens

De titel van het vierde duoalbum van vader Evgeny Masloboev en dochter Anastasia Masloboeva uit Oost-Siberië is misschien wat kitscherig, maar is zeker waar. Nog veel meer dan door haar fraaie uiterlijk valt Anastasia echter op door haar kraakheldere, onopgesmukte stem die geen enkele luisteraar onberoerd zal laten. Evgeny bespeelt weer alles waaruit hij ook maar enigszins muziek kan maken, van een piano en allerhande fluiten tot wijnglazen, koektrommels en bouwafval. De opzweepende ritmes en de warmbloedige melodieën zorgen opnieuw voor 21ste eeuwse volksmuziek die zijn weerga niet kent en consequent alle clichés omzeilt.

Vorig jaar trok het tweetal uit Irkoetsk naar Moskou om kennis te maken met een aantal topimprovisatoren uit de Russische hoofdstad, zoals hoornist Arkady Shilkloper en multi-instrumentalist Sergey Sarostin (beiden bekend van het Moscow Art Trio) en saxofonist Alexey Kruglov. Het was spannend om te zien hoe hun eigenzinnige duomuziek zich zou verhouden tot deze door de wol geverfde muzikanten. Welnu, het resultaat is verbluffend. Ook in Moskou (dat op acht uur vliegen van Irkoetsk ligt) is het vocabulaire van de volksmuziek een immer aanwezige bouwsteen voor improvisatie. Zo ontstaan al improviserend de wonderlijkste thema's, maar is er ook ruimte voor dramatiek (met de saxen van Kruglov in de hoofdrol), muzikaal experiment en woest dansende ritmes. De stem van Anastasia, nu eens zingend, dan weer vocaliserend, blijft binnen dit alles een parel in een bepaald niet gesloten oester. Want met respect voor elkaars muziek en zonder zichzelf weg te cijferen bereiken de Siberiërs en de Moskovieten een uitzonderlijk niveau van interactie. Het is bij het beluisteren onvoorstelbaar dat dit een eerste ontmoeting betreft.

Herman te Loo

I COMPANI Extended

Ic Disc

(distributie: www.toondist.nl)

Bezetting:

Simin Tander (voc), Jeroen Doomernik, Wouter van Bommel (tp), Hans Sparla (tb), Bo van de Graaf, Mete Erker, Frank Nieland (s), Aili Deiwiks (v), Jacqueline Hamelink (c, voc), Laia Genc, Frank van merwijk, Nico Huijbregts, Eugène Flören, Rogier Telderman (p), Michel Mulder (bandoneon), Henri Rijken (mar), Bram Stadhouders, Jasper Stadhouders (g), Arjen Gorter, Carel van Rijn, Dion Nijland (b), Rob Verdurmen, Fred van Duijnhoven (d).

HAMPTON HAWES Live At The Jazz Showcase In Chicago Vol. 1 Enja Jazz Classics

Bezetting:

Hampton Hawes (p), Cecil McBee (b), Roy Haynes (d).

VERVOLG CD-RECENSIES

Op 27 januari van dit jaar presenteerden in Nijmegen pianist Nico Huijbregts en saxofonist Bo van de Graaf hun nieuwe cd's (respectievelijk 'Dialogue Dreams' en 'Garbo'). Het was voor beide heren aanleiding om er een groots muziekspektakel van te maken. Op het podium van LUX stonden in totaal maar liefst 23 musici, die een veelvoud aan improvisatietactieken en modellen voor hun kiezen kregen. Er waren uitgewerkte composities van Van de Graaf (zoals het aanstekelijke 'Sun Ra'), arrangementen van muziek van Nino Rota ('Il duca di Württemberg'), vrije improvisaties in kleine bezetting en een stukje 'conduction' (een geleide improvisatie met trompettist Wouter van Bommel als dirigent). De twee opvallendste vormen waren echter de door het I Compani-opperhoofd bedachte 'Freejazz karaoke' en 'SMS in concert'. Bij het eerste speelden de muzikanten een soort geprojecteerde visuele partituur die naar eigen inzicht kon worden geïnterpreteerd. Het tweede stuk was een interactief gebeuren, waarbij het publiek opdrachten naar diverse muzikanten kon sms'en. In beide gevallen moet dat live op het podium tot een leuke vertoning (in beide betekenissen) hebben geleid, maar de methode is op de plaat geen toegevoegde waarde voor een (in dit geval) niet heel erg spannende groepimprovisatie. Dan blijft de compositie als uitgangspunt tot improviseren (voor de plaat, althans) een beter procedé. Het tegelijk bronstige en melancholieke Van de Graaf-stuk 'Mourning' (met een geslaagde vocale bijdrage van Simin Tander) zou niet misstaan hebben in de filmmuziek van 'Last tango in Paris'. En ook het haast Ellingtoniaanse 'Happy cooker' van saxofonist Frank Nieland weet in zijn geilheid behoorlijk te overtuigen. De titel zou wel eens kunnen verwijzen naar Xaviera Hollander – die kookte misschien wel niet, maar ze maakte wel regelmatig iets klaar.

Herman te Loo

Hoewel Hampton Hawes eens hogelijk werd gewaardeerd, is hij wat in de vergetelheid geraakt. Hawes was een pianist met een eigen stem die zijn wortels in de bebop had en zich in de jaren zeventig van de vorige eeuw muzikaal wat vrijer ging bewegen. Zo speelde hij tussen 1972 en 1974 een tijdje op de Fender Rhodes. Dat deed hij niet tijdens het concert dat op 'Live At The Jazz Showcase In Chicago Vol. 1' is vastgelegd. Een opname uit 1973 die zich destijds in goede kritieken mocht verheugen en die nu in de serie Enja Jazz Classics opnieuw verkrijgbaar is. Er staat ongeveer drie kwartier muziek op.

Na de introductie van de 'speaker' trapt Hawes af met 'Stella by Starlight'. Hij leidt het in met een vrije solo. Aangekomen bij het thema vallen de ervaren bassist Cecil McBee en de rots van een drummer Roy Haynes hem bij. McBee met een vette toon en Haynes met 'brushes'. Het thema blijft de volle overige acht minuten voortdurend door je hoofd gaan, begeleid door de sole-rende muzikanten. 'St. Thomas' is van hetzelfde laken een pak! Ook die onverwoestbare calypso blijft in je hoofd meeklinken. 'Spanish Moods' klinkt de volle vijftien minuten Spaans. Geheel in de geest van Gil Evans en Miles Davis, die het vijftien jaar daarvoor creëerden. Een kritische opmerking zou kunnen zijn dat de bas wat meer naar achteren gemixt had kunnen worden. Een begerenswaardige cd.

Hessel Fluitman

Hampton Hawes live in 1970: <http://bit.ly/tWeeuX>

VERVOLG CD-RECENSIES

REG SCHWAGER Trio Improvisations Rant

Bezetting:

Reg Schwager (g),
Michel Lambert (d),
Misha Mengelberg (p),
Kenny Wheeler (tp),
Michael Stuart (ts).

'In Holland they call it instant composing' laat gitarist Reg Schwager ons weten in het cd-boekje van zijn cd 'Trio Improvisations'. Daarmee doelt hij op improviseren zonder afspraken en zonder discussies of schema's vooraf. Als daarbij ook nog de naam van pianist Misha Mengelberg op de hoes prijkt, is de cirkel rond.

De oren zijn vooral gespist bij de trio's met Misha Mengelberg of Kenny Wheeler.

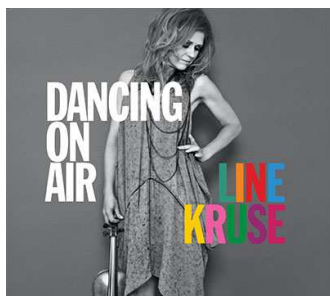
Het openingsnummer 'Out class' begint direct met het aange-naam dissonante gerommel van Mengelberg. Schwager en drummer Michel Lambert komen lekker mee, maar zijn niet aan hem gewaagd. Of althans, ze geven hem vrij spel en spelen zelf te gediensig. Dat is zonde. Juist Mengelberg heeft iemand nodig om tegenop te boksen. Daar rommelt hij doorgaans beter van. Op 'Trio Improvisations' staan driemaal drie trio's. In alle gevallen spelen Schwager en Lambert mee, afwisselend bijgestaan door een derde muzikant. In een geval is dat Mengelberg, maar naast zijn naam staan ook nog die van trompettist Kenny Wheeler en saxofonist Michael Stuart.

De stukken met Michael Stuart voelen aan als rustpunten op de cd. Het trio kabbelt lekker voort en zoekt weinig frictie op. Desondanks vervelen die stukken niet. De set met Stuart zorgt ervoor dat de cd niet te eenzijdig wordt. Toch zijn de oren voornamelijk gespist bij de trio's met Mengelberg of Wheeler. Hoewel Schwager en Lambert op elk nummer meespelen, blijven vooral de andere drie namen hangen. Dat ligt deels aan hun ondersteunende spel, en deels aan het leidende spel van de anderen. Dat heeft echter weinig effect op het resultaat. 'Trio Improvisations' is een zeer dynamische en gevarieerde plaat die de moeite waard.

Jan Nieuwenhuis

Maak kennis met Reg Schwager: <http://bit.ly/TBI63>

LINE KRUSE Dancing On Air Stunt

Bezetting o.a.:

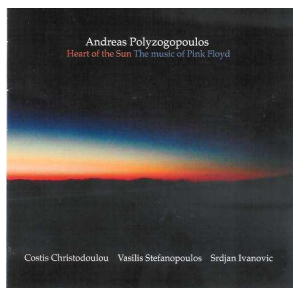
Line Kruse (vi, fl), Jean Yves Jung (p),
Lars Danielsson (b), Minino Garay (d,
bombo, perc), Miguel Ballumboroso (perc),
+ Michel Feugère (tp), Denis Leloup (tb),
Jean Pierre Smadja (oed), Julien Gros (c).
Fabrizio Fenoglietto (b).

Voor haar nieuwe cd 'Dancing On Air' trommelde Line Kruse heel wat muzikanten op. De meesten spelen echter slechts op een enkel stuk mee. De blazers komen vier keer op. In de meeste gevallen zijn de begeleiders van de Deense violiste op een hand te tellen. Het draait op deze gevarieerde cd om de viool van Line Kruse. Zij vliegt met haar spel over geaccidenteerde geluidsvlakten. In 'Wandering winds' bijvoorbeeld, waarin haar viool in een bijzondere combinatie met een oed is te horen. Maar vooral het titelnummer 'Dancing on air' is daar een goed voorbeeld van. De blazers en programmeur Manu Sauvage creëren daarin voor Kruse een weldadig landschap van geluid waarin ze op viool haar weg uitstippelt. In de 'liner notes' geeft Kruse aan dat ze een brug wil slaan tussen noord en zuid. Dat is vermoedelijk tussen Scandinavië en Frankrijk, omdat de muziek in Frankrijk is opgenomen. Maar eigenlijk scheidt ze met haar muziek een compleet nieuwe wereld. Speciale vermelding moet worden gemaakt van het spel van bassist Lars Danielsson, die een eigen stempel op de muziek drukt. Een album voor liefhebbers van viool en weelderige muziek met een geheel eigen karakter.

Hessel Fluitman

Bekijk een video over het album: <http://bit.ly/15iAwmY>

ANDREAS POLYZOGOPOULOS
Heart of the Sun
The Music of Pink Floyd
Puzzlemusic
www.andreaspolyzogopoulos.com)

Bezetting:

Andreas Polyzogopoulos (tp, g),
 Costis Christodoulou (p, org,
 fender Rhodes),
 Vasilis Stefanopoulos (b),
 Srdjan Ivanovic (d).

RUUD OUWEHAND EN
PETER NIEUWERF
Foolin' Around
Eigen beheer

Bezetting:

Peter Nieuwerf (g),
 Ruud Ouwehand (b).

VERVOLG CD-RECENSIES

Andreas Polyzogopoulos, in 1981 in het Griekse dorp Ano Samiko geboren, was voor mij een onbekende, ondanks het feit dat hij zijn muzikale opleiding aan het conservatorium van Amsterdam genoot en hier afstudeerde. Tegenwoordig woont hij afwisselend in Athene en Parijs. Op zijn cd 'Heart Of The Sun' staat de muziek van Pink Floyd centraal. Deze invloedrijke popgroep uit de jaren zestig en zeventig is befaamd om zijn geestverruimende elektronische muziek, briljante teksten en uiteindelijke teloorgang. Trompettist Polyzogopoulos was als kind al gegrepen door deze muziek en met betrekkelijk eenvoudige middelen weet hij op deze cd de geest van Pink Floyd op te roepen. Zijn heldere trompetspel, waar met name in de dramatiek een Miles Davis invloed valt te bespeuren, zindert als klaoengeschal over de elektronica van organist Christodoulou. De muziek van Pink Floyd-bassist Roger Waters is van zichzelf al sterk en Polyzogopoulos' interpretatie daarvan is aangenaam en intrigerend, en bij tijden poëtisch. Hoogtepunten uit 'The Dark Side Of The Moon' (met de beroemde prismahoes waarop het hoesje van deze cd met het gebroken avondlicht geïnspireerd is), 'Wish You Were Here' en 'Animals', de beste Pink Floyd-platen, worden met liefde voor het origineel van een nieuwe interpretatie voorzien, waarbij niet in de laatste plaats opvalt hoe de muziek van Pink Floyd zijn tijd ver vooruit was, en nog net zo fris is als veertig jaar geleden.

Tom Beetz

Bekijk hier een stuk van de cd: <http://bit.ly/13kbuzi>

Bassist Ruud Ouwehand en gitarist Peter Nieuwerf delen al decennia het podium met elkaar, al dan niet achter zangeres Greetje Kauffeld. Het is dan ook een understatement om te zeggen dat ze elkaar goed aanvoelen. Eindelijk hebben ze de stoute schoenen aangetrokken en een duo-cd opgenomen: 'Foolin' Around'. Een typische titel voor Ruud Ouwehand. Zijn onderkoelde humor straalt af van alles wat hij doet. Op het album staan een paar composities van zijn hand en enkele bekende 'standards'.

In hun samenspel improviseren Ouwehand en Nieuwerf veel, maar heel precies en genuanceerd. Het gemak waarmee de songs worden gespeeld is tekenend voor het vakmanschap en de ervaring van beiden. In 'All the things you are', de ijzersterke klassieker, krinkelen ze om het thema dat ze langzaam aan handen en voeten geven. Voortdurend komen nieuwe brokstukken boven water. Samen vormen die de complete song. In 'Foolin' around' komen ze 'to the point'. Dat kan alleen als je die song goed kent en als muzikant geen geheimen voor elkaar hebt. Opvallend is de keuze voor 'Samen met u onder een paraplu' van Harry Bannink en Annie MG Schmidt, afkomstig uit de legendarische jeugdtelevisieserie 'Ja Zuster, Nee Zuster'. 'Prelude to a Kiss' van Ellington intrigeert mij steeds weer door het woud aan mollen en herstellingstekens. Het lijkt fout en dat klopt toch! Het duo Ouwehand-Nieuwerf heeft het ook opgenomen. Melodie, akkoorden, improvisatie: voor deze twee is dat allemaal geen probleem. Het blijft aangenaam en als vanzelfsprekend, wat ze ook te berde brengen. Geen 'Foolin' Around', maar een cd om te zoenen.

Hessel Fluitman

Het duo als begeleiders: <http://bit.ly/10mohhe>

CD'S KORT

Yang Jing & Christy Doran - No. 9

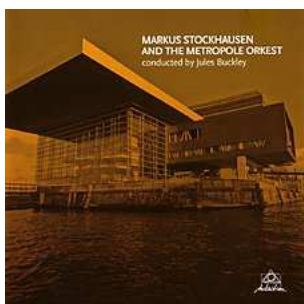
Leo Records (www.leorecords.com)

De Chinese pipa-speelster Yang Jing viel vorig jaar al op in de Zwitserse groep 4tet, die voor Leo Records het album 'Step Into The Future' maakte. Op het zelfde label is ze nu terug te vinden met haar collega-snarenbespeler Christy Doran. De Ierse gitarist behoort in zijn tweede vaderland Zwitserland tot de top der improvisatoren en is een uitstekende sparringpartner voor Jing. Hun eerste duoplaat, 'No. 9', is een wonderschoon staaltje van sfeertekening. Vanaf de allereerste 'soundscapes' van Doran in 'Lute in garden' is duidelijk dat het tweetal op zoek is naar de fraaie klanken en boeiende contrasten (de lange gitaarlijnen tegen het getokkel van de Chinese luit). En dat houden ze vol tot het laatste nummer, een cover van Joe Zawinuls 'In a silent way'. Het klinkt bijna nog fraaier dan op het gelijknamige album van Miles Davis, en weet een vergelijkbare ontroering teweeg te brengen.

Herman te Loo

Markus Stockhausen and the Metropole Orkest onder leiding van Jules Buckley - Yin Yang Intuition

De cd 'Yin Yang' bevat een opname van het concert dat de Duitse trompettist Markus Stockhausen in juni 2011 met het Metropole Orkest onder leiding van Jules Buckley gaf. Het maakte onderdeel uit van het programma van het Holland Festival. Op het album staan vier stukken van de hand van Markus Stockhausen. Speciaal voor het Metropole Orkest schreef hij 'Yin' en 'Yang'. Een nieuw arrangement kreeg 'Tanzendes licht' uit 2007, zodat alle solisten van het Metropole Orkest konden deelnemen. Als toegift is 'Felice' opgenomen. Een cd met avontuurlijke, zorgvuldige muziek voor de nauwkeurige luisteraar en voor de liefhebbers van Markus Stockhausen en/of het Metropole Orkest.

Hessel Fluitman

Goat's Notes - Fuzzy Wonder

Leo Records (www.leorecords.com)

In Rusland krijgen nog steeds veel musici een klassieke opleiding. Het merendeel van de zes leden van Goat's Notes heeft zo'n achtergrond, en dat biedt hun een ruim arsenaal aan vaardigheden om uit te putten. Na het conservatorium zijn ze niet stil blijven staan, en hun gezamenlijke CV bevat naast klassiek ook stijlen als klezmer, rock, volksmuziek en 21ste eeuwse avant-garde. Het levert heldere, open muziek op met een subliem dynamiekgevoel. Een frontlijn met trombone (Ilya Vilkov), klarinet (Andrey Bessonov) en viool (Maria Logofet) biedt de beide leiders, pianist Grigory Sandomirsky en bassist Vladimir Kudryavtsev, veel mogelijkheden tot kleuren. Lyriek gaat bij de Moskovieten hand in hand met sobere experimenteerdrijf, en Anthony Braxton en Frank Zappa vechten soms om de aandacht. En aangezien de dame en vijf heren een goed vormbesef hebben, verzandt het mengsel nooit in richtingloos improviseren-om-het-improviseren. Voordat dat zou gebeuren hebben Kudryavtsev en drummer Piotr Talalay dan alweer een lekkere groove opgezet.

Herman te Loo

CONCERTVERSLAGEN

TRIO OUT OF THE BLUES

Bezetting:

Dick de Graaf (sax),
Arno Krijger (Hammond),
Pascal Vermeer (d).

Datum en plaats:

26 april 2013,
Hothouse Redbad,
Leeuwarden.

Tien jaar geleden was hammond-organist Arno Krijger in De Harmonie met het kwartet Swingmatism. Een groepje jonge honden die nog niet zo lang van het conservatorium af waren. Een echte egotripper was Krijger toen: "Kijk mij eens goed zijn!" Bij mij bracht dat indertijd juist een omgekeerd effect teweeg. Vorige maand was de toetsenist weer eens bij Hothouse Redbad. Van de egotripper van weleer is weinig meer over. Krijger vormde een naadloos onderdeel van het Trio Out of the Blues. Samen met drummer Pascal Vermeer legde hij een gespreid bedje neer voor saxofonist Dick de Graaf. Hij introduceerde de stukken met soms 'weirde' akkoorden, maar kwam altijd op zijn pootjes terecht als het thema zich aandienende. Kortom: Arno Krijger is uitgegroeid tot een groepslid dat samenwerkt en harmoniseert. Het trio Out of the Blues speelde een programma met stukken van de Amerikaanse jazzmusicus en componist Oliver Nelson. Muziek uit de jaren zestig die de drie ietsjes naar hun hand hebben gezet. De essentie van de stukken is daarbij overigens in stand gebleven. Laat dat maar aan de bedreven arrangeur Dick de Graaf over!

Trio Out of the Blue met vlnr Pascal Vermeer, Arno Krijger en Dick de Graaf. (Persfoto)

Dat hij ook als saxofonist zijn mannetje staat, bewees hij in 'March on, march on'. Dat stuk bouwde hij prachtig op. Hij begon solo met een inleiding, waarin hij het thema parafraseerde, deze keer met enkele dubbeltonen. Langzamerhand voegden slagwerk en Hammond zich in het geheel en samen kwamen ze op het thema zelf uit.

Pascal Vermeer trakteerde in onder meer 'Images' op heerlijk rollende triolen, soms zelfs op kwartolen, in vierkwartsmaat, waardoor de muziek heerlijk voortdenderde. Daarmee gaf hij zijn maten stapstenen om verder op te lopen. Creatieve samenwerking van de bovenste plank.

In het slotstuk, 'Example 78', werd uit een saxofoonoefening van pakweg zestien of 32 maten, een heel stuk ontwikkeld, met allerlei improvisaties en blokken arrangement die, bij navraag achteraf, ter plekke bleken te zijn ontstaan. Niet alleen creatief, maar ook muzikaal organisatorisch zeer vernuftig. De rijkdom van de inspiratie van het moment. Dat maakt concerten nou zo leuk om mee te maken. Jammer dat dit al weer het laatste concert van het Hothouse Redbad-seizoen was.

Hessel Fluitman

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

IBRAHIM MAALOUF QUINTET WIND

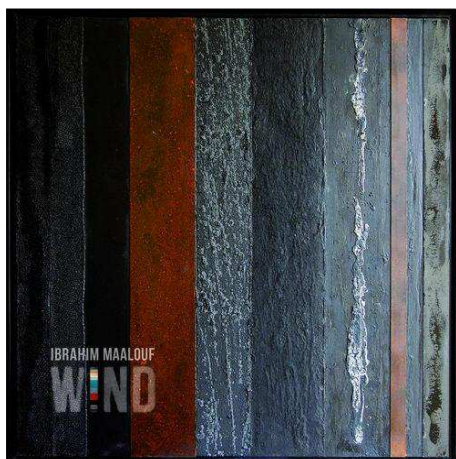
Bezetting:

Ibrahim Maalouf (tp),
Mark Turner (ts),
Frank Woeste (p),
Ira Coleman (b),
Clarence Penn (d).

Datum en plaats:

25 april 2013,
De Roma,
Antwerpen.

Op steenworp afstand voor wie beneden de grote rivieren woont en voor Rotterdam en omstreken, bevindt zich Volkstheater De Roma in het Antwerpse stadsdeel Borgerhout. Duidelijk niet de chicste wijk van Antwerpen, vorig jaar nog het decor van rellen georganiseerd door islamitische scherpslijpers, maar gezegend met een klassiek jaren dertig filmtheater, dat na jarenlange leegstand in oude glorie is hersteld. De Roma is nu weer een paleis met een fantastische akoestiek, waar je tegen een kleine vergoeding een ticket en een bolleke bier kunt kopen om naast vele andere muziek- en theateractiviteiten in stijl te genieten van topjazz.

De cd 'Wind' van Ibrahim Maalouf.

In april speelde het kwintet van Ibrahim Maalouf, een nog tamelijk onbekende Frans-Libanese trompettist die zich met zijn nieuwste cd 'Wind' profileerde als een van de grootste talenten van nu (zie voor een recensie Jazzflits, nummer 192), in De Roma. Maalouf verscheen er met bijna dezelfde bezetting als op de cd. Alleen bassist Larry Grenadier was vervangen door Ira Coleman. >>>>

Het grote talent Ibrahim Maalouf. (Foto: Tom Beetz)

De vijfsterren-cd 'Wind' bevat muziek geïnspireerd door René Clairs stomme film 'La Proie Du Vent' uit 1927. In Antwerpen speelde Maalouf een groot aantal nummers van die cd, naast ander werk. Zo speelde hij muziek van Haydn in een eerbetoon aan de vorig jaar overleden Franse trompettist Maurice André en misschien ook wel aan zijn vader, die in Libanon een bekende klassieke trompettist was en uitvinder van de kwarttoontrompet waarop Maalouf speelt.

Zijn grootste invloed, en dat benadrukte hij diverse malen, is Miles Davis uit 1959 toen hij de muziek maakte bij de film 'Ascenseur Pour l'Échafaud', met op de onverwachte tweede en derde plaats Juliette Gréco en Serge Gainsbourg. Maalouf maakte de grote verwachtingen van zijn cd 'Wind' meer dan waar in een ruim twee uur durend optreden waarin hij zich volledig gaf. De muziek van Maalouf is doordrenkt van Arabische ritmes, die vooral bestaan uit kwarttonen die hij dankzij een extra ventiel aan de kant van de beker en die hij met zijn linker wijsvinger bedient, moeiteloos kan spelen. De stukken 'Doubts', 'Suspicious' en 'Surprises' van de cd, alle die de sfeer van Miles Davis oproepen, werden met een ongeëvenaarde intensiteit gespeeld, waarbij de uitstekende band meer de gelegenheid kreeg zich uit te strekken dan op de cd. De bescheiden drummer Clarence Penn speelde daarbij een stabiele rol zonder zich naar de voorgrond te dringen, en pianist Woeste was naast Maalouf mede verantwoordelijk voor de introverte Davis-sfeer. Een zelfde bescheidenheid sierde saxofonist Mark Turner, die samen met Maalouf voor de klankkleur zorgde en zijn fijne door John Coltrane beïnvloede stijl inzette voor kleine compositorische juweeltjes.

Maalouf heeft een emotioneel geluid zoals we dat van Davis kennen, en toch is hij geen 'copycat' maar een trompettist met een eigen herkenbare handtekening. Het moet gek lopen als hij niet binnen een paar jaar tot een van de beste jazzmuzikanten zal worden gerekend. Nu moet hij nog zichtbaar worden, bijvoorbeeld op het komende North Sea Jazzfestival waar hij ge-programmeerd is.

Tom Beetz

Bekijk een video over 'Wind': <http://bit.ly/YpXraG>

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

SECRETS OF THE PIER FESTIVAL

Datum en plaats:

19 tot en met 21 april,
Wilhelminapier,
Rotterdam.

Het door Red Ear georganiseerde Secrets of the Pier Festival afficheert zich als een festival met 'gedurfde muziek'. Met gedurfd wordt bedoeld dat de muziek zich op de grensvlakken van jazz, impro en hedendaags gecomponeerde muziek bewoog. Het festival werd in Lantaarn-Venster geopend door Steve Coleman & Five Elements en werd daar en op vier andere locaties afgesloten met een programma van veelal Rotterdamse of in Rotterdam opgeleide muzikanten. Pianist Reinier van Houdt speelde in het donker de compositie 'Untitled #275' van Francisco López, collega pianist Laurens de Boer speelde op drumsolo's geïnspireerde composities van onder anderen Zappa, Messiaen, zichzelf, Andreas Kunstein (een requiem voor zijn cavia) en Michiel Mensingh. Het rauwe werk kwam van gitarist Stian Westerhus (foto), die een apocalyptische 'soundscape' creëerde, en melodieuze jazz werd verzorgd door de Bulgaarse jazzpianist Dimitar Bodurov. Hedendaags klassiek (John Cage en John Adams) werd door het Doelen Kwartet gespeeld en Het Doelen Ensemble bracht ouder klassiek werk ten gehore. Het festival werd afgesloten door de bigband van David Kweksilber (foto), die een schitterend optreden gaf met veel nieuw werk. Ned McGowan droeg bij met het stuk 'Building music' met projecties uit de fotodocumentaire 'Building the Rotterdam'. De Rotterdammer Florian Magnus Maier componeerde een werk voor sopraan en bigband, en Jan-Bas Bollen tekende voor het stuk 'Rocks & blocks'.

Tom Beetz

David Kweksilber. (Foto: Tom Beetz)

Rauw werk kwam van Stian Westerhus. (Foto: Joke Schot)

BRANFORD MARSALIS JOEY CALDERAZZO

Bezetting:

Branford Marsalis (ts, ss),
Joey Calderazzo (p).

Datum en plaats:

18 april 2013,
De Oosterpoort,
Groningen.

Marsalis luistert naar Calderazzo.
(Foto: Willem Schwertmann)

Marsalis in de weer met zijn riet.
(Foto: Willem Schwertmann)

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

Het publiek hoopte stiekem op een ritmesectie, maar saxofonist Branford Marsalis en pianist Joey Calderazzo waren toch echt met zijn tweeën naar De Oosterpoort in Groningen gekomen. Daar kwam Marsalis maar moeilijk uit de startblokken. Hij begon wat zoekerig en stond in het begin nogal met zijn riet te knoeien. Tot grote ergernis van vooral zichzelf, en hilariteit van het publiek en zijn collega. Drie nummers en vijf rieten verder had Branford het voor elkaar. Zijn schitterende volle tenortoon was terug en kwam ten volste tot zijn recht, vooral ook doordat de heren volledig onversterkt speelden.

Als ode aan Michael Brecker speelden de twee Amerikanen een schitterende versie van 'Sea Glass' van het debuutalbum van de tenorist uit 1987. Calderazzo kon uitstekend uit de voeten met dit nummer, waarop destijds Kenny Kirkland de toetsen bespeelde. Calderazzo verving later Kirkland in Breckers band.

Branford Marsalis lijkt een andere weg ingeslagen. Zijn liefde voor de rauwere blues en bebop die we van hem kenden uit de jaren tachtig en negentig, heeft plaatsgemaakt voor mooie harmonieën. Calderazzo begeleidde hem daarin uitstekend. Marsalis is met de jaren 'mellow' geworden en zoals Calderazzo uitlegde: de woorden 'mellow' en 'melody' zijn verwant. Door de grote nadruk op harmonie en melodie miste het publiek de ritmesectie in zijn geheel niet.

Bart Hollebrandse

BASSDRUMBONE

Bezetting:

Ray Anderson (tb),
Mark Helias (b),
Gerry Hemingway (d).

Datum en plaats:

14 maart 2013,
Grand Theatre,
Groningen.

Mark Helias (links) en Ray Anderson.
(Foto: Willem Schwertmann)

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

De voorbereiding op het concert in Groningen zullen de drie heren zich wel anders voorgesteld hebben, maar het was niet anders. De band kwam vers van de trein binnenhollen en kon meteen aan de bak. Een vertraagde Duitse treinreis was de oorzaak.

BassDrumBone is op tournee door heel Europa omdat de formatie 35 jaar bestaat. Eigenlijk is het 36 jaar, zoals trombonist Ray Anderson bassist Mark Helias fijntjes corrigeerde, maar een kniesoor die daar op let.

Mark Helias (links) en Ray Anderson in Groningen.
(Foto: Willem Schwertmann)

BassDrumBone is door de jaren heen steeds flexibeler en soepeler geworden. De nadruk lag in het Groningse Grand Theatre minder op moeilijke 'spacy' improvisaties en meer op toegankelijke op de blues en funk steunend werk. Drummer Hemingway ontwikkelde zich in de loop van de jaren in ieder geval. In de beginjaren was hij overtuigd en bevlogen vegetariër, maar na het schrijven van het nummer 'Beef' zondigde hij regelmatig met koeienvlees, biechtte hij op.

In Groningen speelde BassDrumBone één van Hemingway's nieuwere nummers: 'Pork'. Daarin liet Anderson zien dat hij de 'master' is van de trombonedemper. Soepel bracht hij het publiek in een zuidelijke 'bluesy' sfeer. Die lijn werd voorgezet in een Anderson-nummer: 'Lips and grits'. Het publiek waande zich geheel in New Orleans. In 'Soft shoe mingle' lieten Hemingway en Helias zich als hecht ritmetandem zien, waarbij Anderson solo uitstekend uitkwam. De meeste nummers kwamen van de laatste cd 'The Other Parade'. Na 36 jaar is BassDrumBone anders, maar zeker nog steeds springlevend.

Bart Hollebrandse

INDEX GERECENSEERDE CD'S

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Raadpleeg dan onze index van gerecenseerde cd's. De index geeft een overzicht van de platen die in de nummers 75 tot en met 190 van Jazzflits zijn besproken, alfabetisch gerangschikt naar de uitvoerende artiesten. U vindt de index op onze website (rechtsboven). Als u het overzicht nu meteen wilt raadplegen, klik dan hier: <http://www.jazzflits.nl/Recensie-overzicht75.pdf>

NEW YORK CALLING

LIEDJES SCHRIJVEN

Roos Plaatsman is zangeres en woont en studeert in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar.

Op 18 april gaf ik mijn eindexamenconcert. Na afloop kwam er iemand naar me toe en vroeg hoe ik geleerd had songteksten te schrijven. Twee jaar geleden zou ik hebben gezegd dat ik het niet wist en dat het me gewoon goed af ging, maar een tijdje terug stelde iemand me dezelfde vraag. Ik had die avond al flink wat glazen wijn achterovergeslagen waardoor ik er net iets langer over nadacht dan normaal. Opeens schoot me iets te binnen dat niet eerder bij me was opgekomen en ik begreep veel beter waarom ik na de middelbare school naar het conservatorium wilde. Toen ik ongeveer tien jaar was, begon ik met het verzamelen van songteksten. Ik was lid van een blad waarin elke week twee songteksten uit de top 40 stonden. Dit was de voornaamste reden van mijn lidmaatschap, want ik knipte ze uit en bewaarde ze in dozen. Als ik me verveelde zong of las ik er een paar door, ik studeerde zelfs hele 'raps' in. Ik begon zelf liedjes te schrijven en ik liet ze door mijn vriendinnen zingen, wellicht omdat ze zo slecht waren dat ik ze zelf niet over mijn lippen kreeg. Een van mijn toenmalige hits was: "We are girls, oh oh yeah, we are girls, yeah yeah come on, we are girls we're best friend forever, we are girls we do what we want." of "You're my perfect boy, you're the one for me, you're the light that shines always and always for me'."

Naarmate ik ouder werd kreeg ik minder interesse in wat Britney Spears, The Backstreet Boys of Mariah Carey zongen en verplaatste mijn aandacht naar de teksten van Joni Mitchell, Sting, Bob Dylan en Leonard Cohen. Nog steeds lees ik soms urenlang Joni's teksten door en ik raak er helemaal ondersteboven van. Soms kan een simpele zin je zo ontroeren en zoveel meer betekenen omdat die precies op de goede noten en klemtonen valt. Tekstschrijvers moeten wat mij betreft een bepaalde gevoeligheid hebben voor taal en kunnen aanvoelen wanneer een zin cliché is en wanneer dezelfde zin precies goed is. Na Joni Mitchell leerde ik Cole Porter, Frank Loesser, Lorenz Hart en Ira Gershwin kennen. Zij schreven in een andere stijl en tijdperiode en de liedjes hadden vaak een AABA-vorm waardoor de teksten op een andere manier werden geschreven. In hun teksten refereert elke zin terug aan de titel, sommige mensen zeggen dat dat de sleutel is naar een goede songtekst.

Na 'We are girls' werden mijn liedjes gestaag beter, met af en toe een terugval: "Pack your bags, leave me now, go and don't ask me how!". Gelukkig kreeg ik heel veel kans om te oefenen want ik zong in twee bands waar ik samen met de gitarist het repertoire voor schreef. Op dit moment schrijf ik liedjes voor mijn eigen band Rose Ellis, maar ook voor anderen. Ik ben nu bezig met de 'lyrics' voor de cd van een Poolse zangeres die zowaar van mij gehoord had en ik ben net klaar met een tekst voor een Turkse zangeres. Deze week sprong ik een gat in de New Yorkse lucht want mijn idool Charenee Wade zong maandag voor het eerst mijn liedje 'Let go' tijdens haar concert in Zinc bar en wil in de toekomst meer van mijn liedjes gaan zingen. Het is een verdomd bijzonder gevoel als iemand als Charenee je liedjes zingt en ik hoop dat ik dat vaker ga meemaken!

Met haar band ROOS maakte **Roos Plaatsman** twee cd's. In 2011 stond ze in de finale van het Nederlands Jazz Vocalisten Concours. Sinds begin dit jaar treedt ze op onder de artiestennaam Rose Ellis. Haar website: <http://roseellismusic.com>.

THE JAZZ CONNECTION

DOOR LEX LAMMEN

DR. JAZZ JUBILEERT

Ter gelegenheid van de vijftigste verjaardag van het Doctor Jazz Magazine en in afwachting van de honderdste keer dat de Doctor Jazz-dag gehouden zal worden (volgend jaar, in Wageningen), heeft de Stichting Doctor Jazz - die hiervan de basis vormt - besloten eens flink in de bus te blazen.

Waren de Doctor Jazz-bijeenkomsten ooit toogdagen van verzamelaars van bijkans antiquarische muziek die hun oude opnamen kwamen ruilen of aanvullen, sinds enige tijd is de praktijk van de dokter uitgebreid. Alle jazzmuziek uit de eerste helft van de twintigste eeuw hoort nu tot het onderzoeksterrein, bebop inbegrepen.

Als feestelijke bijdrage voegt de jubilerende Stichting Doctor Jazz daar zelf een stapel interessant materiaal aan toe in de vorm van een dubbel-cd, die ik u van harte kan aanbevelen.

'Dinnertime For Hungry Collectors' is het motto van deze productie, waarvoor een kleine vijftig opnamen werden verzameld, merendeels nog niet eerder in deze vorm uitgebracht. Zij omspannen met elkaar de periode 1926 - 1952 en zijn goed voor tweeënhalf uur muziek. De eerste schijf bevat bigbandjazz van Don Redman, Cab Calloway, Earl Hines, Charlie Barnet, Louis Armstrong en Count Basie met hun orkesten uit de jaren dertig, Jimmie Luncefords band (met onder anderen zangeres Lena Horne) uit midden jaren veertig en het Lionel Hampton orkest van juni 1952. Dat laatste dateert dus van kort vóór Hamptons spraakmakende Europese tournees en het lag dan ook voor de hand dat Hampton en de zijnen in de zomer van 1952 al de bewerkingen speelden die ruim twee jaar later op de Fontana-lp 'Apollohal Concert' te horen zouden zijn, zoals 'Midnight sun', getoonzet door altsaxofonist Bobby Plater. Voor de platen van Redman en Calloway legden de samenstellers de hand op bijdragen van Betty Boop, het kirrende tekenfilmfiguurtje uit de tekenpen van Max Fleischer. A propos, over May Questel, die Miss Boop (en menige andere tekenfilmster) van geluid voorzag, weet Google ons een heleboel te vertellen dat inzicht biedt in het Amerika van vóór WO II.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

VERVOLG THE JAZZ CONNECTION

Een ander teken des tijds is ook de 'patronizing' manier waarop een radio-omroeper eind 1939 een volwassen grootheid als Louis Armstrong en diens 'boys' meent te moeten aankondigen - overigens in dezelfde stad en dezelfde tijd als waarin Charlie Parker zijn eerste verkenningen deed in wat later het bebop-idiom zou gaan heten. De Doctor Jazz-samenstellers spreken er trouwens hun spijt over uit dat zij geen onuitgegeven bebopmateriaal op de kop hebben kunnen tikken, maar misschien dat zo iets in een vervolgvuitgave wel zal lukken.

Het begeleidend schrijven bij de tweede cd doet onder meer uit de doeken met welke moeilijkheden platen opnemen gepaard ging in de jaren twintig en dertig, toen in de VS bijna elke stad

en zeker elke staat er een eigen soort wisselstroom op na hield. Rondreizende geluidstechnici moesten er met hun apparatuur maar het beste van zien te maken.

Met problemen van andere aard kreeg de Engelse bassist Spike Hughes te maken, toen hij een ontmoeting met Amerikaanse muzikanten als Jimmy Dorsey en Muggsy Spanier op de plaat wilde vastleggen. De Britse vakbond was daar tegen en pla-

Lionel Hampton is te vinden op de eerste van de twee 'Dinnertime-cd's'.
(Foto: William Gottlieb)

tenfirma Decca durfde geen confrontatie aan. Het heette daarom maar dat de opnamen mislukt waren en de platen omgesmolten. Dat was in 1930, maar ruim tachtig jaar later bleek een personeelslid van Decca een stapel afgekeurde platen mee naar huis genomen te hebben en die kwamen nu weer tevoorschijn, waaronder de gezochte. Met deze en soortgelijke verhalen is de bijsluiter, die Ben Kragting verzorgde, onderhoudend en informatief.

Rest mij nog om u op een kleinood te attenderen: opnamen van het Raymond Scott Quintette, met onder meer 'The tobacco auctioneer', waar trompettist Russ Case een veilingmeester (die eerst zelf ten tonele gevoerd wordt) voorhoudt hoe zijn afgerafelde prijzen klinken.

En dan hebben we het nog niet eens over de perfect zingende Mildred Bailey, Frankie Trumbauer, die Charlie Parker onder zijn bewonderaars mocht tellen, de gebroeders Rollini, trompettist Frank Newton, Fats Waller alléén en in combinatie, Art Tatum die iedereen uit de weg speelt, Les Paul, het orkest van Paul Whiteman en Bing in duet met Ella.

Enfin, te veel om op te noemen. Tijd dus om te gaan luisteren. Welgefeliciteerd, Doctor Jazz!

Lex Lammen

De jubileumcd '**Dinnertime For Hungry Collectors**' kost 19,95 euro (+ 2 euro verzendkosten) en is te bestellen bij Doctor Jazz: <http://bit.ly/11Q97m0>

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 6 mei 2013

1 Giacomo Gates

Miles Tones: Sings The Music Of Miles Davis (Savant)

2 Aaron Diehl

The Bespoke Man's Narrative (Mack Avenue Records)

3 Monty Alexander

Uplift 2 (Jazz Legacy Productions)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzmagazine voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Arne Van Coillie, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan Nieuwenhuis en Roos Plaatsman. **Fotografie:** Tom Beetz en

Joke Schot. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat.

Adverteren: Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

FESTIVALS JUNI

The Ploctones spelen 1 juni in Amsterdam. (Foto: Jeroen Dietz)

JAZZ FESTIVAL ENKHUIZEN

Diverse locaties, Enkhuzen

30 mei - 2 juni 2013

(<http://www.jazzfestivalenkhuzen.nl/>)

CUTTING EDGE FESTIVAL

Theater Dakota, Den Haag

31 mei en 1 juni 2013

(<http://www.projazz.nl/index.php/cutting-edge/cutting-edge>)

Met onder anderen: Saskia Laroo Band & MC Complex, Kapok, Reinier Baas & the More Socially Relevant Jazz Music Ensemble, David Golek en Simin Tander.

JAZZ AT THE LAKE

Nieuwe Meer, Amsterdam

1 juni 2013

(<http://jazzatthelake.nl>)

Met onder anderen: Fred Wesley, Candy Dulfer, Kris Berry, Jazz Focus Big Band en The Ploctones.

SUMMER JAZZ FESTIVAL

Leidse Hout, Leiden

2 juni 2013

(<http://www.summerjazzleiden.nl>)

Met onder anderen: Gregory Porter, Kapok, Kormac Big Band, Karel Boehlee en Lefties Soul Connection.

JAZZ ON THE WAVES

Theater Klif12, Den Hoorn (Texel)

7, 8 en 9 juni 2013

(<http://www.jazzonthewavestexel.nl/>)

Met onder anderen: Susanne Alt, Han Bennink Trio, Jungle by Night, Rob van de Wouw Band en Deuk.

SWINGIN' GRONINGEN

Diverse locaties, Groningen

13, 14, 15 juni 2013

(<http://www.swingingroningen.nl>)

Met onder anderen: de 20th Anniversary Tribute Band (met muzikanten die ooit op Swingin' Groningen hebben gespeeld) onder leiding van Benjamin Herman, Lou Donaldson, Jazzanova, Hidden Orchestra, Electro Deluxe en Timo Lassy.

WINNAARS JJA-AWARDS 2013

Zangeres van het jaar Luciana Souza.
(Foto: Bob Wolfenson)

MUSICIAN OF THE YEAR

Wadada Leo Smith

UP AND COMING ARTIST OF THE YEAR

Aaron Diehl

RECORD OF THE YEAR

Centennial: Newly Discovered Works of
Gil Evans, Ryan Truesdell

FEMALE SINGER

Luciana Souza

MALE SINGER

Gregory Porter

LARGE ENSEMBLE

Ryan Truesdell's Gil Evans Project

TRUMPET

Wadada Leo Smith

TROMBONE

Wycliffe Gordon

ALTO SAX

Rudresh Mahanthappa

TENOR SAX

Chris Potter

BARITONE SAX

Gary Smulyan

CLARINET

Anat Cohen

FLUTE

Nicole Mitchell

GUITAR

Bill Frisell

PIANO

Vijay Iyer

BASS

Christian McBride

DRUMS

Billy Hart

KEYBOARD

Dr. Lonnie Smith

PERCUSSION

Bobby Sanabria

MALLETS

Stefon Harris

VIOLIN

Regina Carter

COMPOSER

Maria Schneider

ARRANGER

Maria Schneider

VARIA**Guus Janssen 19 mei op televisie**

Op 19 mei zendt de NRT op Nederland 2 (13.00 uur) de film De Buitenbocht uit. Een film over de muzikale wegen van Guus Janssen van Jellie Dekker & Dick Lucas. 'Piano-improvisaties alsof ze in steen gebeiteld staan en componeren met een schijn van de losse pols. In deze documentaire zetten Janssen en zijn broer, drummer en schilder Wim, alledaagse onderwerpen vaak letterlijk in een iets gekanteld perspectief. Als je de buitenbocht kiest om een wedstrijd te winnen, ben je dan dom, ijdel of maak je de strijd juist spannend? Het is aan de toeschouwer.' Een DATAreCORDS/NTR-tv-productie (2013).

Gezocht: Jong Jazztalent!

Het Gent Jazz Festival steekt de wedstrijd Jong Jazztalent Gent in een nieuw jasje. De winnende jazzband krijgt een budget (maximaal 10.000 euro) ter beschikking om een ambitieus project te realiseren: opnames, gastmusici, arrangementen. Nog tot 15 juni is inschrijving mogelijk. Bekijk hier het wedstrijdreglement: <http://bit.ly/17JW7IM>

Grant Stewart in Nederland

De Amerikaanse hardbop tenorsaxofonist Grant Stewart maakt van 16 t/m 19 mei een korte tournee door Nederland en Duitsland en doet daarbij verschillende festivals aan, zoals het Rabobank Jazzfestival Amersfoort en Jazz in Duketown in Den Bosch. Op dit laatstgenoemde festival treedt hij als gast op bij de Eric Ineke JazzXpress. Hij zal worden begeleid door pianist Rob van Bavel, bassist Marius Beets en drummer Eric Ineke.

Aanvulling op Jazz in Duketown

In het festivaloverzicht in de vorige Jazzflits wordt bij de voor-aankondiging van Jazz in Duketown het Jazz Orchestra of the Concertgebouw niet genoemd. Dit orkest staat op 18 mei met onder anderen Gregory Porter en Eric Vloeimans op het podium van de Parade.

JAZZTIJDSCHRIFT**Blijje Jazzbrief 19**

Liefhebbers van classic jazz opgelet. Nummer 19 van de gratis Blijje Jazzbrief is uit en is hier te downloaden:

<http://www.blijjejazz.nl/nieuwste.html>

INGEZONDEN**Koninginnedag in Boston**

Eric Hofbauer, wiens nieuwste cd 'American Grace' in de vorige Jazzflits werd besproken, mailde ons over zijn Koninginnedag.

"Jorrit (Dijkstra; red.) and I played a concert to celebrate the coronation of Willem sponsored by the Dutch consulate here in Boston. We mostly played jazz standards to set the mood for the party but we did play the Dutch national anthem for all to sing along with (although we did not play the new coronation song... too much controversy). It was a wonderful experience, we all wore some orange and ate herring etc. It reminded me how much I enjoy Holland and I hope I can return soon (the last time I went there to perform was 2000! too long ago)."

Eric Hofbauer, gitarist

Zonder jazznieuws kan **JAZZFLITS** niet bestaan. Heeft u jazznieuws? Wij ontvangen het graag! Let op: **JAZZFLITS** heeft geen concertagenda. Wel informeren we over speciale projecten, cd-presentaties en jazzfestivals. Ons adres: jazzflits@gmail.com.